

21η Μαρτίου: Διεθνής ημέρα κατά του ρατσισμού & των φυλετικών διακρίσεων

Ρατσισμός είναι η αντίληψη ότι οι άνθρωποι δεν είναι όλοι ίσοι μεταξύ τους, αλλά διαχωρίζονται σε ανώτερους και κατώτερους, διακρινόμενοι είτε από το χρώμα του δέρματος, είτε από την εθνικότητα, είτε από τη θρησκεία κλπ. Η λέξη αυτή χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις πράξεις μιας ομάδας ανθρώπων εναντίον μιας άλλης ομάδας.

Το πιο συνηθισμένο είδος ρατσισμού, και αυτό που έχει δώσει την αρχική ονομασία στην λέξη, είναι ο φυλετικός ρατσισμός. Οι φυλετικοί ρατσιστές πιστεύουν σε βιολογικές διαφορές μεταξύ των φυλών, βάσει των οποίων και προσδιορίζουν αυτές σε ανώτερες και κατώτερες. Έτσι, με την θεωρία αυτή υποστηρίζουν ότι η φυλή με συγκεκριμένα (ανώτερα) εξωτερικά ή ανθρωπολογικά χαρακτηριστικά, έχει το δικαίωμα να θεωρεί εαυτόν της ανώτερη από τις άλλες. Από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα ρατσισμού αποτελούν οι πεποιθήσεις του Αδόλφου Χίτλερ, ο οποίος πίστευε ότι η ξανθή Άρεια φυλή (άνθρωποι που κατάγονται από τη φυλή των Αρείων) έχει δικαίωμα να κυριαρχεί στον πλανήτη, εις βάρος όλων των άλλων.

Ρατσισμός όμως γενικά είναι να θεωρούμε κάποιους ανθρώπους ως κατώτερους ή ακόμη και άξιους περιφρόνησης. Είναι μια συμπεριφορά που παρουσιάζουν οι κοινωνίες και είναι ένα διαχρονικό φαινόμενο. Ρατσισμός σημαίνει καχυποψία ακόμα και περιφρόνηση απέναντι στα άτομα που έχουν διαφορετικά φυσικά, πολιτιστικά κι άλλου είδους χαρακτηριστικά από ό,τι οι άλλοι άνθρωποι και καταλήγει στο να θεωρείται ρατσισμός κάθε παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος του ανθρώπου στην ισότητα στους τομείς της εργασίας, της πολιτικής, της οικονομίας και άλλων παραγόντων της καθημερινότητας.

Οι «φυλετικές» διακρίσεις και ο ρατσισμός δεν είναι ακαδημαϊκά φαινόμενα. Είναι καθημερινά βιώματα. Οι λέξεις, οι εκφράσεις και οι όροι που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε τέτοια φαινόμενα δεν είναι απλές κοινοτυπίες. Αντίθετα, διαμορφώνουν

τους τρόπους με τους οποίους αντιλαμβανόμαστε τα φαινόμενα αυτά: τις κατηγορίες που κατασκευάζουμε καθώς ορίζουμε το «εμείς» και το «οι άλλοι». Τους τρόπους με τους οποίους ανήκουμε ή εξαιρούμε.

Το σχολικό περιβάλλον χαρακτηρίζεται από πολλαπλές μορφές ετερότητας, ως προς την εθνικότητα, την εμφάνιση, την κοινότητα, το φύλο, τον σεξουαλικό προσανατολισμό κτλ οπότε μπορεί να γίνει πεδίο ανάδειξης ρατσιστικών συμπεριφορών. Εμείς προσπαθούμε να διασφαλίζουμε για όλους τους μαθητές και μαθήτριες ένα περιβάλλον ασφάλειας, ανεκτικότητας, σεβασμού της διαφορετικότητας, μη διάκρισης και ισότητας, στο οποίο να μπορούν ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ να απολαμβάνουν στο μέγιστο τις εκπαιδευτικές ευκαιρίες που τους προσφέρονται.

Και στο σχολείο γίνεται προσπάθεια που κατά κανόνα στέφεται με επιτυχία να εντοπίζεται οποιαδήποτε εκδήλωση ρατσιστικής συμπεριφοράς, να αναγνωρίζεται και να αντιμετωπίζεται έγκαιρα και αποφασιστικά, συστηματικά και στοχευμένα με παιδαγωγικούς όρους.

Επιδιώκουμε να μην πληγώνονται τα θύματα, αλλά ούτε και να στοχοποιούνται καταδικαστικά οι θύτες, όχι μόνο ως άτομα, αλλά και ως μέλη της ομάδας στην οποία ανήκουν, για να μην επέλθουν σοβαρές επιπτώσεις και σε ολόκληρη τη σχολική κοινότητα. Για το σκοπό αυτό ζητάμε και τη συνδρομή των γονέων που οφείλουν να αναφέρουν οποιαδήποτε τέτοια περιστατικά που σχετίζονται με την έκφραση ρατσισμού.

Το σχολείο μας λέει:

